

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 606/2013

ze dne 12. června 2013

o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. a), e) a f) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, v němž je zajištěn volný pohyb osob a usnadněn přístup ke spravedlnosti, zejména uplatňováním zásady vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských věcech. Pro postupné vytváření takového prostoru má Unie přijmout opatření týkající se justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, zejména pokud jsou nezbytná k řádnému fungování vnitřního trhu.

(2) V čl. 81 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) se stanoví, že justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem je založena na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí.

(3) Ve společném prostoru práva bez vnitřních hranic opatření k zajištění rychlého a jednoduchého uznání a případně výkonu ochranných opatření nařízených v jednom členském státě jsou v jiném členském státě nezbytná pro zajištění toho, aby ochrana poskytovaná fyzické osobě v jednom členském státě byla zachována a pokračovala rovněž v kterémkoli jiném členském státě, do něž dotyčná osoba vycestuje nebo se přestěhuje. Je nutné zajistit, aby oprávněný výkon práva občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států v souladu s čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a článkem 21 Smlouvy o fungování EU nevedl ke ztrátě této jejich ochrany.

(4) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v Unii a cíl zajistit rychlejší a méně nákladný pohyb ochranných opatření v rámci Unie odůvodňují zásadu, podle níž taková opatření nařízená v jednom členském státě jsou uznávána ve všech ostatních členských státech, aniž by byla vyžadována jakákoli zvláštní řízení. V důsledku toho by se mělo s ochranným opatřením nařízeným v jednom členském státě (dále jen „členský stát původu“) zacházet tak, jako by bylo vydáno v členském státě, v němž má být uznáno (dále jen „dožádaný členský stát“).

(5) Za účelem dosažení cíle volného pohybu ochranných opatření je nezbytné a vhodné, aby byla pravidla upravující uznávání a případně výkon ochranných opatření stanovena v právním nástroji Unie, který by byl závazný a přímo použitelný.

(6) Toto nařízení by se mělo vztahovat na ochranná opatření nařízená za účelem ochrany osoby v situaci, kdy existují závažné důvody pro to domnívat se, že je ohrožen její život, tělesná nebo duševní integrita, osobní svoboda, bezpečnost nebo sexuální integrita, tak aby se zabránilo například jakékoli formě násilí založeného na pohlaví nebo násilí mezi blízkými osobami, jako je fyzické násilí, obtěžování, sexuální agrese, pronásledování, zastrašování a jiné formy nepřímého nátlaku. Je třeba zdůraznit, že se toto nařízení vztahuje na všechny oběti bez ohledu na to, zda se jedná o oběti násilí založeného na pohlaví.

(7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu ⁽³⁾, zajišťuje, aby oběti trestného činu získaly odpovídající informace a podporu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 56.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. května 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.

- (8) Toto nařízení doplňuje směrnici 2012/29/EU. Skutečnost, že je určité osobě poskytnuta ochrana ochranným opatřením nařízeným v občanských věcech, nutně nevyplývá, aby tato osoba byla považována za „oběť“ ve smyslu uvedené směrnice.
- (9) Oblast působnosti tohoto nařízení spadá do oblasti justiční spolupráce v občanských věcech ve smyslu článku 81 Smlouvy o fungování EU. Toto nařízení se vztahuje pouze na ochranná opatření nařízená v občanských věcech. Na ochranná opatření nařízená v trestních věcech se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu⁽¹⁾.
- (10) Pojem občanských věcí by měl být vykládán autonomně, v souladu se zásadami práva Unie. Pro účely posouzení občanskoprávní povahy ochranného opatření by nemělo být určující, zda je orgán, který ochranné opatření nařídil, povahy občanskoprávní, správní či trestněprávní.
- (11) Toto nařízení by nemělo zasahovat do uplatňování nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa). Rozhodnutí přijatá podle nařízení Brusel IIa by měla být i nadále uznávána a vymáhána podle uvedeného nařízení.
- (12) Toto nařízení zohledňuje jednotlivé právní tradice členských států a nezasahuje do vnitrostátních systémů ochranných opatření. Toto nařízení nezakládá povinnost členských států změnit své vnitrostátní právní předpisy tak, aby bylo možné nařizovat ochranná opatření v občanských věcech, ani povinnost zavést ochranná opatření v občanských věcech pro účely uplatňování tohoto nařízení.
- (13) S ohledem na různé druhy orgánů, které nařizují ochranná opatření v občanských věcech v členských státech, by se mělo toto nařízení na rozdíl od jiných oblastí justiční spolupráce vztahovat na rozhodnutí soudních i správních orgánů za předpokladu, že správní orgány poskytují dostatečné záruky, zejména pokud jde o jejich nestrannost a právo stran na soudní přezkum. Za vydávající orgány ve smyslu tohoto nařízení by v žádném případě neměly být považovány policejní orgány.
- (14) Podle zásady vzájemného uznávání by ochranná opatření nařízená v občanských věcech v členském státě původu měla být v dožádaném členském státě uznána jako ochranná opatření v občanských věcech v souladu s tímto nařízením.
- (15) V souladu se zásadou vzájemného uznávání má uznání ochranného opatření účinky po dobu trvání ochranného opatření. Nicméně s ohledem na rozmanitost ochranných opatření podle práva členských států, zejména pokud jde o dobu jejich trvání, a s ohledem na skutečnost, že se toto nařízení bude zpravidla uplatňovat v naléhavých situacích, by účinky uznání podle tohoto nařízení měly být výjimečně omezeny na dobu dvanácti měsíců od vydání osvědčení podle tohoto nařízení bez ohledu na případnou delší dobu trvání ochranného opatření samotného (ať již se jedná o opatření předběžné, časově omezené nebo na dobu neurčitou).
- (16) V případech, kdy je doba trvání ochranného opatření delší než dvanáct měsíců, by časovým omezením účinků uznání podle tohoto nařízení nemělo být dotčeno právo chráněné osoby dovolávat se ochranného opatření podle jiného dostupného právního aktu Unie, který upravuje uznávání, nebo požádat o vnitrostátní ochranné opatření v dožádaném členském státě.
- (17) Omezení účinků uznání je výjimečné díky zvláštní povaze předmětu tohoto nařízení a nemělo by sloužit jako precedens pro jiné nástroje v občanských a obchodních věcech.
- (18) Toto nařízení by se mělo zabývat pouze uznáváním povinnosti, kterou ochranné opatření ukládá. Nemělo by upravovat postupy pro uplatňování nebo výkon ochranného opatření a nemělo by se vztahovat ani na možné sankce, jež by mohly být uloženy, pokud by byla povinnost nařízená ochranným opatřením v dožádaném členském státě porušena. Tyto otázky se řídí právem příslušného členského státu. Nicméně v souladu s obecnými zásadami práva Unie, a zejména se zásadou vzájemného uznávání, musí členské státy zajistit, aby ochranná opatření uznaná podle tohoto nařízení mohla vyvolávat účinky v dožádaném členském státě.

(1) Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2.

(2) Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1.

- (19) Ochranná opatření, na která se vztahuje toto nařízení, by měla chráněné osobě poskytovat ochranu v místě bydliště nebo na pracovišti či na jiném místě, které pravidelně navštěvuje, jako je bydliště blízkých příbuzných nebo škola či vzdělávací zařízení, které navštěvují její děti. Bez ohledu na to, zda je dotčené místo nebo oblast, na něž nebo na níž se dané ochranné opatření vztahuje, popsáno či popsána vymezením určité oblasti, do níž osoba, která představuje nebezpečí, nesmí vstoupit, nebo jednou či několika konkrétními adresami, k níž nebo k nimž se nesmí přiblížit (nebo kombinací těchto dvou kritérií), týká se uznání povinnosti uložené ochranným opatřením spíše účelu, kterému toto místo chráněné osobě slouží, než konkrétní adresy.
- (20) S ohledem na výše uvedené skutečnosti a za předpokladu, že povaha a podstatné prvky ochranného opatření zůstanou zachovány, by měl mít příslušný orgán v dožádaném členském státě možnost upravit skutkové prvky ochranného opatření, je-li tato úprava nezbytná k tomu, aby uznání ochranného opatření mohlo z praktického hlediska v dožádaném členském státě plnit svůj účel. Skutkové prvky zahrnují adresu, obecně určené místo nebo minimální vzdálenost, již osoba, která představuje nebezpečí, musí zachovávat od chráněné osoby, adresy nebo obecně určeného místa. Touto úpravou však nelze měnit druh a občanskoprávní povahu ochranného opatření.
- (21) Pro snadnější úpravu ochranného opatření by mělo být v osvědčení uvedeno, zda adresa uvedená v ochranném opatření představuje bydliště, pracoviště nebo místo, které chráněná osoba pravidelně navštěvuje. Dále by v osvědčení měla být případně uvedena rovněž vymezená oblast (přibližná vzdálenost od konkrétní adresy), na něž se vztahuje povinnost uložená ochranným opatřením osobě, která představuje nebezpečí.
- (22) Za účelem usnadnění volného pohybu ochranných opatření v Unii by tímto nařízením měl být zaveden jednotný vzor osvědčení a vytvořen příslušný vícejazyčný formulář. Vydávající orgán by měl osvědčení vydat na žádost chráněné osoby.
- (23) Textových polí s volně vkládaným textem by ve vícejazyčném formuláři mělo být co nejméně, aby ve většině případů mohl být překlad nebo přepis poskytnut, aniž by užitím formuláře v příslušném jazyce chráněné osobě vznikly nějaké náklady. Úhrada nákladů na nezbytný překlad přesahující rámec textu vícejazyčného formuláře se určí v souladu se správními předpisy členského státu původu.
- (24) Pokud osvědčení obsahuje volně vkládaný text, měl by příslušný orgán dožádaného členského státu rozhodnout, zda se požaduje jeho překlad nebo přepis. To by nemělo bránit tomu, aby chráněná osoba nebo vydávající orgán členského státu původu poskytl překlad nebo přepis ze své vlastní iniciativy.
- (25) Aby bylo zajištěno respektování práva na obhajobu osoby, která představuje nebezpečí, v případě, že ochranné opatření bylo nařízeno v její nepřítomnosti nebo v řízení, o němž není předem vyzoomívána („řízení *ex parte*“), by mělo být vydání osvědčení možné pouze v případě, že tato osoba měla možnost se proti ochrannému opatření bránit. S cílem předejít obcházení zákona a s ohledem na naléhavost, kterou se případy vyžadující přijetí ochranného opatření vyznačují, by se však nemělo vyžadovat, aby před vydáním osvědčení uplynula lhůta pro uplatnění této obrany. Osvědčení by mělo být vydáno, jakmile je ochranné opatření vykonatelné v členském státě původu.
- (26) S ohledem na cíle, kterými jsou jednoduchost a rychlost, by toto nařízení mělo stanovit jednoduché a rychlé postupy pro oznámení procesních úkonů osobě, která představuje nebezpečí. Tyto specifické postupy pro oznamování by se z důvodu zvláštní povahy předmětu tohoto nařízení měly použít pouze pro jeho účely, neměly by sloužit jako precedens pro jiné nástroje v občanských a obchodních věcech a neměly by jimi být dotčeny závazky členského státu v oblasti doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině v občanských věcech vyplývající z dvoustranné nebo mnohostranné úmluvy uzavřené mezi tímto členským státem a třetí zemí.
- (27) Při oznamování osvědčení osobě, která představuje nebezpečí, a také při úpravě všech skutkových prvků ochranného opatření v dožádaném členském státě je třeba řádně zohlednit zájem chráněné osoby na tom, aby nebyly zpřístupněny údaje o místě, kde se zdržuje, nebo její jiné kontaktní údaje. Tyto údaje by neměly být zpřístupněny osobě, která představuje nebezpečí, ledaže je toto zpřístupnění nezbytné pro dodržování nebo výkon ochranného opatření.
- (28) Proti vydání osvědčení by nemělo být možné podat opravný prostředek.

- (29) Osvědčení by mělo být opraveno v případech, kdy na základě zřejmé chyby nebo nepřesnosti, jako jsou překlepy nebo chyby v psaní či při přepisu či opisu, nevyjadřuje přesně obsah ochranného opatření, nebo by mělo být zrušeno, pokud bylo zjevně vydáno chybně, například bylo-li použito pro opatření, které nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, nebo bylo-li vydáno v rozporu s požadavky na jeho vydání.
- (30) Vydávající orgán členského státu původu by měl chráněné osobě poskytnout na žádost pomoc při získávání informací o orgánech dožádaného členského státu, u nichž se má dovolávat ochranného opatření nebo které jsou příslušné pro jeho výkon.
- (31) Harmonické fungování spravedlnosti vyžaduje, aby nebyla ve dvou členských státech vydávána vzájemně neslučitelná rozhodnutí. Toto nařízení by proto mělo stanovit důvod pro odepření uznání nebo výkonu ochranného opatření, které je neslučitelné s rozhodnutím vydaným nebo uznaným v dožádaném členském státě.
- (32) Za výjimečných okolností může být se zřetelem k veřejnému zájmu odůvodněna možnost, aby soudy dožádaného členského státu odepřely uznání nebo výkon ochranného opatření, pokud by použití tohoto opatření bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem daného členského státu. Soudy by však neměly mít možnost uplatnit výhradu veřejného pořádku za účelem odepření uznání nebo výkonu ochranného opatření, pokud by toto odepření uznání nebo výkon byly v rozporu s právy stanovenými v Listině základních práv Evropské unie, a zejména v článku 21 této listiny.
- (33) Pokud je v členském státě původu ochranné opatření pozastaveno nebo zrušeno nebo je zrušeno osvědčení, měl by příslušný orgán dožádaného členského státu po předložení příslušného osvědčení pozastavit nebo zrušit účinky uznání a případně odložit nebo zastavit výkon ochranného opatření.
- (34) Chráněná osoba by měla mít účinný přístup ke spravedlnosti v jiném členském státě. K zajištění tohoto účinného přístupu ke spravedlnosti v řízeních, na něž se vztahuje toto nařízení, má být poskytována právní pomoc podle směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech ⁽¹⁾.
- (35) Aby bylo usnadněno použití tohoto nařízení, měly by být členské státy povinny poskytovat určité informace o svých vnitrostátních pravidlech a postupech týkajících se ochranných opatření v občanských věcech v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES ⁽²⁾. Přístup k informacím poskytovaným členskými státy by měl být umožněn prostřednictvím evropského portálu e-justice.
- (36) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vytvoření a následné změny formulářů stanovených tímto nařízením. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽³⁾.
- (37) Při přijímání prováděcích aktů, jimiž budou vytvořeny a následně pozměňovány formuláře stanovené tímto nařízením, by měl být použit přezkumný postup.
- (38) Toto nařízení respektuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie. Zejména usiluje o zajištění práva na obhajobu a spravedlivý proces, jak je stanoveno v článcích 47 a 48 této listiny. Toto nařízení by mělo být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (39) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovit pravidla pro jednoduchý a rychlý mechanismus uznávání ochranných opatření v občanských věcech nařízených v některém členském státě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (40) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41.

⁽²⁾ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (41) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (42) Evropský inspektor ochrany údajů vydal dne 17. října 2011 stanovisko ⁽¹⁾ na základě čl. 41 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾,

a) jež ukládá jednu či více z následujících povinností osobě, která představuje nebezpečí, s cílem poskytnout ochranu jiné osobě, jejíž tělesná nebo duševní integrita může být ohrožena:

- a) zákaz nebo omezení vstupu na místo, kde má chráněná osoba bydliště, pracoviště nebo které pravidelně navštěvuje či v něm pravidelně pobývá;
- b) zákaz nebo omezení styku, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně styku prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmkoli jinými prostředky;
- c) zákaz nebo omezení přiblížení se k chráněné osobě blíže než na stanovenou vzdálenost;

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro jednoduchý a rychlý mechanismus uznávání ochranných opatření v občanských věcech nařízených v členském státě.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ochranná opatření v občanských věcech nařízená orgánem ve smyslu čl. 3 bodu 4.
2. Toto nařízení se vztahuje na přeshraniční věci. Pro účely tohoto nařízení se přeshraniční věcí rozumí věc, v níž se v jednom členském státě žádá o uznání ochranného opatření nařízeného v jiném členském státě.
3. Toto nařízení se nevztahuje na ochranná opatření spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 2201/2003.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „ochranným opatřením“ jakékoliv rozhodnutí, bez ohledu na jeho název, jež bylo nařízeno vydávajícím orgánem členského státu původu v souladu s jeho vnitrostátním právem

- 2) „chráněnou osobou“ fyzická osoba, které je poskytnuta ochrana podle ochranného opatření;
- 3) „osobou, která představuje nebezpečí“, fyzická osoba, již byla uložena jedna nebo více povinností uvedených v bodě 1;
- 4) „vydávajícím orgánem“ soudní orgán nebo jakýkoli jiný orgán, který členský stát určí jako příslušný pro věci spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud tento jiný orgán poskytuje stranám záruky nestrannosti a pokud mohou být rozhodnutí tohoto orgánu o ochranných opatřeních podle práva členského státu, v němž působí, přezkoumána soudním orgánem a mají stejnou platnost a účinky jako rozhodnutí soudního orgánu ve stejné věci;
- 5) „členským státem původu“ členský stát, v němž je ochranné opatření nařízeno;
- 6) „dožádaným členským státem“ členský stát, v němž je požadováno uznání a případně výkon ochranného opatření.

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ A VÝKON OCHRANNÝCH OPATŘENÍ

Článek 4

Uznávání a výkon

1. Ochranné opatření nařízené v některém členském státě je uznáno v ostatních členských státech, aniž je vyžadováno zvláštní řízení, a je vykonatelné, aniž je vyžadováno prohlášení vykonatelnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 9.2.2012, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Chráněná osoba, která se hodlá v dožádaném členském státě dovolávat ochranného opatření nařízeného v členském státě původu, předloží příslušnému orgánu dožádaného členského státu:

- a) vyhotovení rozhodnutí nařizujícího ochranného opatření, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti;
- b) osvědčení vydané v členském státě původu podle článku 5, a
- c) v případě potřeby přepis nebo překlad osvědčení v souladu s článkem 16.

3. Osvědčení vyvolává účinky pouze v mezích vykonatelnosti ochranného opatření.

4. Bez ohledu na případnou delší dobu trvání ochranného opatření jsou účinky uznání podle odstavce 1 omezeny na dobu dvanácti měsíců, počínaje dnem vydání osvědčení.

5. Postup pro výkon ochranných opatření se řídí právem dožádaného členského státu.

Článek 5

Osvědčení

1. Vydávající orgán členského státu původu vydá na žádost chráněné osoby osvědčení za použití vícejazyčného formuláře vytvořeného v souladu s článkem 19 a obsahujícího informace stanovené v článku 7.

2. Proti vydání osvědčení nelze podat opravný prostředek.

3. Na žádost chráněné osoby jí vydávající orgán členského státu původu poskytne přepis nebo překlad osvědčení za použití vícejazyčného formuláře vytvořeného v souladu s článkem 19.

Článek 6

Požadavky na vydání osvědčení

1. Osvědčení lze vydat pouze, pokud bylo ochranné opatření, v souladu s právem členského státu původu oznámeno osobě, která představuje nebezpečí.

2. Bylo-li ochranné opatření nařízeno v nepřítomnosti osoby, která představuje nebezpečí, může být osvědčení vydáno pouze, pokud jí byla doručena písemnost, kterou bylo zahájeno řízení, nebo jiná rovnocenná písemnost, nebo případně byla jinak informována o zahájení řízení v souladu s právem členského státu původu v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který jí umožňuje se proti ochrannému opatření bránit.

3. Bylo-li ochranné opatření nařízeno v řízení, o němž není osoba, která představuje nebezpečí, předem vyrozumívána („řízení *ex parte*“), lze osvědčení vydat pouze v případě, že tato osoba měla právo napadnout ochranné opatření podle práva členského státu původu.

Článek 7

Obsah osvědčení

Osvědčení musí obsahovat tyto informace:

- a) název a adresu/kontaktní údaje vydávajícího orgánu;
- b) spisovou značku;
- c) datum vydání osvědčení;
- d) podrobné údaje o chráněné osobě: jméno, datum a místo narození, jsou-li k dispozici, a adresu pro účely oznamování, před níž je uvedeno zřetelné upozornění, že tuto adresu lze zpřístupnit osobě, která představuje nebezpečí;
- e) podrobné údaje o osobě, která představuje nebezpečí: jméno, datum a místo narození, jsou-li k dispozici, a adresu pro účely oznamování;
- f) veškeré informace nezbytné pro výkon ochranného opatření, případně včetně druhu opatření a povinnosti, jež toto opatření ukládá osobě, která představuje nebezpečí, s upřesněním funkce místa, k němuž se tato osoba nesmí přiblížit, nebo s upřesněním vymezené oblasti, do něhož nesmí vstoupit;
- g) dobu trvání ochranného opatření;
- h) dobu trvání účinků uznání podle čl. 4 odst. 4;

i) prohlášení o tom, že byly splněny požadavky stanovené v článku 6;

j) informace o právech podle článků 9 a 13;

k) pro usnadnění vyhledávání celý název tohoto nařízení.

Článek 8

Oznamování osvědčení osobě, která představuje nebezpečí

1. Vydávající orgán členského státu původu oznámí osobě, která představuje nebezpečí, osvědčení a skutečnost, že vydání osvědčení má za následek uznání, a případně vykonatelnost ochranného opatření ve všech členských státech podle článku 4.

2. Pokud osoba, která představuje nebezpečí, má bydliště v členském státě původu, provede se oznámení v souladu s právem tohoto členského státu. Pokud má osoba, která představuje nebezpečí, bydliště v jiném členském státě, než je členský stát původu, nebo ve třetí zemi, provede se toto oznámení zasláním doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí nebo rovnocenným způsobem.

V situaci, kdy není známa adresa osoby, která představuje nebezpečí, nebo kdy tato osoba odmítne potvrdit oznámení, se postupuje podle práva členského státu původu.

3. Údaje o tom, kde se chráněná osoba nachází, nebo jiné kontaktní údaje nesmí být zpřístupněny osobě, která představuje nebezpečí, ledaže je toto zpřístupnění nezbytné pro dodržování nebo výkon ochranného opatření.

Článek 9

Oprava nebo zrušení osvědčení

1. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 2 a na žádost chráněné osoby nebo osoby, která představuje nebezpečí, k vydávajícímu orgánu členského státu původu nebo z vlastního podnětu tohoto orgánu, se osvědčení:

a) opraví, pokud vzhledem k administrativní chybě existuje nesrovnalost mezi ochranným opatřením a osvědčením, nebo

b) zruší, pokud bylo vydáno zjevně v rozporu s požadavky stanovenými v článku 6 nebo mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

2. Postup pro opravu nebo zrušení osvědčení, včetně případných opravných prostředků, se řídí právem členského státu původu.

Článek 10

Pomoc chráněné osobě

Na žádost chráněné osoby jí vydávající orgán členského státu původu poskytne pomoc při získávání informací zpřístupněných v souladu s články 17 a 18 o orgánech dožádaného členského státu, u nichž se má dovolávat ochranného opatření nebo které jsou příslušné pro jeho výkon.

Článek 11

Úprava ochranného opatření

1. Příslušný orgán dožádaného členského státu upraví v nezbytném rozsahu, je-li to nutné, skutkové prvky ochranného opatření, aby mohlo vyvolávat účinky i v tomto členském státě.

2. Postup pro úpravu ochranného opatření se řídí právem dožádaného členského státu.

3. Úprava ochranného opatření se oznámí osobě, která představuje nebezpečí.

4. Pokud osoba, která představuje nebezpečí, má bydliště v dožádaném členském státě, provede se oznámení v souladu s právem tohoto členského státu. Pokud osoba, která představuje nebezpečí, má bydliště v jiném členském státě, než je dožádaný členský stát, nebo ve třetí zemi, provede se toto oznámení zasláním doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí nebo rovnocenným způsobem.

V situaci, kdy není známa adresa osoby, která představuje nebezpečí, nebo kdy tato osoba odmítne potvrdit oznámení, se postupuje podle práva dožádaného členského státu.

5. Proti úpravě ochranného opatření může podat opravný prostředek chráněná osoba nebo osoba, která představuje nebezpečí. Řízení o opravném prostředku se řídí právem dožádaného členského státu. Podání opravného prostředku však nemá odkladný účinek.

Článek 12

Vyloučení přezkumu ve věci samé

Ochranné opatření nařízené v členském státě původu nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé v dožádaném členském státě.

Článek 13

Odepření uznání a výkonu

1. Uznání a případně výkon ochranného opatření se na návrh osoby, která představuje nebezpečí, odepře v rozsahu, v jakém je toto uznání:

- a) zjevně v rozporu s veřejným pořádkem dožádaného členského státu, nebo
- b) neslučitelné se soudním rozhodnutím vydaným nebo uznaným v dožádaném členském státě.

2. Návrh na odepření uznání nebo výkonu se podává u soudu dožádaného členského státu, který tento členský stát oznámil Komisi v souladu s čl. 18 odst. 1 písm. a) bodem iv).

3. Uznání ochranného opatření nesmí být odepřeno z důvodu, že právo dožádaného členského státu přijetí takového opatření za stejných skutkových okolností neumožňuje.

Článek 14

Pozastavení účinků nebo zrušení uznání a odložení nebo zastavení výkonu

1. V případě pozastavení či zrušení ochranného opatření, odložení či omezení jeho vykonatelnosti, nebo zrušení osvědčení v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. b) v členském státě původu, vydá vydávající orgán členského státu původu na žádost chráněné osoby nebo osoby, která představuje nebezpečí, za použití formuláře vytvořeného v souladu s článkem 19 osvědčení, v němž toto pozastavení, odložení, či omezení nebo zrušení vyznačí.

2. Příslušný orgán dožádaného členského státu po předložení osvědčení chráněnou osobou nebo osobou, která představuje nebezpečí, vydaného podle odstavce 1 pozastaví nebo zruší účinky uznání a případně odloží nebo zastaví výkon ochranného opatření.

KAPITOLA III

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Legalizace a obdobné formální požadavky

U dokumentů vydaných v členských státech se v rámci tohoto nařízení nevyžaduje legalizace ani jiný obdobný formální požadavek.

Článek 16

Přepis a překlad

1. Každý přepis nebo překlad vyžadovaný podle tohoto nařízení se provede do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků dožádaného členského státu nebo do jiného úředního jazyka orgánů Unie, který tento členský stát určil jako přijatelný.

2. S výjimkou čl. 5 odst. 3 musí být každý překlad podle tohoto nařízení proveden osobou oprávněnou provádět překlady v některém členském státě.

Článek 17

Zpřístupnění informací veřejnosti

V rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470/ES poskytnou členské státy za účelem zpřístupnění informací veřejnosti popis vnitrostátních pravidel a postupů týkajících se ochranných opatření v občanských věcech, včetně informací o druhu orgánů příslušných pro záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

Článek 18

Informace oznámené členskými státy

1. Do 11. července 2014 členské státy oznámí Komisi:

- a) druh orgánů, které jsou příslušné pro záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, s případným upřesněním:
  - i) orgánů, které mají pravomoc nařídit ochranná opatření a vydat osvědčení v souladu s článkem 5,
  - ii) orgánů, u nichž se má chráněná osoba dovolávat ochranného opatření nařízeného v jiném členském státě nebo které mají pravomoc takové opatření vykonat,

iii) orgánů, které mají pravomoc ochranné opatření upravit v souladu s čl. 11 odst. 1,

iv) soudů, u nichž se podává v souladu s článkem 13 návrh na odepření uznání a případně výkonu;

b) jazyk nebo jazyky přijatelné pro překlady podle čl. 16 odst. 1.

2. Komise informace uvedené v odstavci 1 vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, a to zejména prostřednictvím webových stránek Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 19

Vytvoření a následné změny formulářů

Komise je oprávněna přijímat prováděcí akty, kterými budou vytvořeny a následně pozměňovány formuláře uvedené v článcích 5 a 14. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 20.

Článek 20

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 12. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 21

Přezkum

Do 11. ledna 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Ke zprávě případně přiloží návrhy změn.

Článek 22

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 11. ledna 2015.

Toto nařízení se vztahuje na ochranná opatření nařízená ode dne 11. ledna 2015 včetně bez ohledu na to, kdy bylo zahájeno příslušné řízení.